

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.610 van 13 november 2008
in de zaak RvV X II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 19 juni 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 juli 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LEFEBVRE, die loco advocaat L. RYCKAERT verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster is van Marokkaanse nationaliteit.

Op 26 juni 2006 huwt verzoekster in Marokko met dhr. B.A.

Op 29 september 2007 dient verzoekster een vestigingsaanvraag in als echtgenote van dhr. B.A., van Nederlandse nationaliteit, wonend in België.

Op 20 februari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing tekent verzoekster een annulatieberoep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Op 13 juni 2008 vernietigt de Raad bij arrest nr. 12.529 deze beslissing.

Op 19 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekster een nieuwe beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: uit het relatieverlag d.d. 24.09.2007 van de politie van Z. blijkt dat er van een relatie tussen beide echtelieden geen sprake is. De politie bood zich 3 keer aan, namelijk op 08.02.2008 om 11u30, 11.02.2008 om 15u30 en 14.02.2008 om 20u00. Enkel betrokkene kon aangetroffen worden. Haar echtgenoot zou werken in Nederland maar betrokkene weet niet waar. Er is slechts een minimum van kledij aanwezig. Er zijn geen andere persoonlijke voorwerpen aanwezig. De politie heeft de indruk dat de woning niet permanent bewoond wordt. De burens verklaren dat betrokkenen er niet wonen en dat eenmaal per maand iemand langskomt om de woning te poetsen. De wijkagent merkt nooit iemand op wanneer hij passeert. Enkel als het bezoek aangekondigd wordt is er iemand thuis.”

2. Onderzoek van het beroep

2.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan dat als volgt luidt:

«Schending van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980, schending van het K.B. van 08.10.1991 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van de materiële motiveringsplicht, schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, een manifeste beoordelingsfout alsook schending van het algemeen rechtsbeginsel waarbij de administratieve overheid gehouden is slechts te beslissen nadat zij kennis heeft genomen van alle doorslaggevende elementen.

Doordat de aangevochten beslissing niet in rechte wordt gemotiveerd.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 schrijft voor dat de administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Dat de aangevochten beslissing geen juridische motivering bevat. Dat verweerster niet heeft aangegeven op wettelijke bepaling zij zich steunt om het verzoek tot vestiging (inmiddels het recht op verblijf langer dan drie maanden) af te wijzen. Dat het voor verzoekster dan ook onmogelijk is om zich op dit punt te verdedigen.

Alsook, doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat er geen relatie is tussen beiden echtelieden.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken tot dit besluit komt doordat de politie zich drie maal heeft aangeboden zijnde op 08.02.2008 om 11u30, 11.02.2008 om 15u30 en 14.02.2008 om 20u00 en dat enkel verzoekende partij bij de derde aanbieding thuis werd aangetroffen. De verzoekende partij weet dat haar man in Nederland werkt, maar kan niet precies zeggen waar. Er zou slechts een minimum aan kledij aanwezig zijn in de woning en er zouden zich geen andere persoonlijke voorwerpen in de woning bevinden. De politie heeft de indruk dat de woning niet permanent bewoond wordt. De burens zouden verklaren dat verzoekende partij en haar echtgenoot niet in de woning wonen en dat er slechts éénmaal per maand iemand langskomt om de woning te poetsen. De wijkagent stelt nooit iemand op te merken als hij passeert. Er zou enkel iemand thuis zijn als het bezoek wordt aangekondigd.

Dat dit besluit werd genomen op basis van een vluchtig onderzoek dat blijkbaar nog snel voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de eerste verblijfskaart van verzoekster diende te gebeuren. Dat verzoekende partij en haar echtgenoot, ondanks de pogingen die zij hiertoe zelf hebben ondernomen,

op geen enkel moment de gelegenheid hebben gekregen om het positieve bewijs te leveren van het feit dat zij effectief samen op het aangeduide adres wonen, minstens dat er tussen hen sprake is van een reële, echtelijke band. Dat de verwerende partij hierdoor geen kennis heeft genomen van alle elementen dienstig voor het dossier en de motivering van verwerende partij aangetast is door een manifeste beoordelingsfout.

De heer B.A., met Nederlandse nationaliteit heeft zich sinds 15 mei 2006 in België gevestigd. Na een onderzoek, waarin uiteraard bleek dat hij inderdaad woonde te Z. (...), werd hem op 16 januari 2007 een verblijfskaart van een onderdaan van een lidstaat der E.E.G. uitgereikt, (stuk 5)

Op 26 juni 2006 huwde de heer B.A. met verzoekster te Meknes (Marokko). Het huwelijk tussen verzoekende partij en de heer B. werd in België erkend, (stuk 6)

In september 2007 kwam verzoekende partij haar echtgenoot in België vervoegen en diende op 24 september 2007 een aanvraag tot vestiging in.

Verzoekende partij en haar echtgenoot huren een woning met loods gelegen (...). Het huurcontract staat op naam van beide echtgenoten, (stuk 7 en 8). De huur wordt met een maandelijkse vaste opdracht betaald via de rekening (...) op naam van de heer B. De rekeninguittreksels worden gericht aan de heer B. op het adres van de echtelijke woonst. (stuk 9) De echtgenoten hebben een normaal verbruik van elektriciteit (stuk 10) en water (stuk 11), waaruit blijkt dat de woning bewoond wordt. Er worden ook betalingen uitgevoerd door verzoekster door stortingsopdrachten in het Postkantoor te Eeklo.

Het feit dat er zich in de woning weinig persoonlijke spullen bevinden, is uiteraard louter subjectief. De woning is voldoende gestoffeerd voor een normale bewoning, m.n. zetels, grote kast in woonkamer met TV (aangesloten), dvd speler, muziekinstallatie, in de eetkamer staat een tafel met tafelkleed en vier stoelen, in de keuken is het nodige kook- en ander keukengerei aanwezig alsook voedselvoorraden in de kasten, in de koelkast en in de diepvries. Ook in de badkamer is alle nodige gerei aanwezig met inbegrip van de verzorgingsproducten, (stuk 12)

De heer B. is inderdaad weinig aanwezig. Hij is immers tewerkgesteld via S. bij (...), Nederland. Hij werkt van maandag tot en met donderdag van 8u00 tot 16u30 en op vrijdag van 8u00 tot 12u. (stuk 13).

Daarnaast werkt hij nog mee aan het familiebedrijf van zijn echtgenote waarvoor hij op zoek gaat naar meubels die geëxporteerd worden naar Marokko. De meubels worden vooraleer ze geëxporteerd worden opgeslagen in de loods gelegen bij de echtelijke woonst. Daar worden ze ook regelmatig opgehaald door de transporteur, die beide echtgenoten als koppel kent (stuk 14).

De heer B. vertrekt in de week elke morgen om 5u en komt meestal pas thuis om 21 uur.

In het weekend zijn partijen vaak thuis, maar gaan zij ook vaak op bezoek bij familie die woont in Antwerpen of Brussel.

Verzoekster van haar kant volgt sinds 11 februari 2008 elke maandag, dinsdag, woensdag en donderdag van 9u00 tot 11u45 lessen Nederlands te Eeklo, Roze 131. (stuk Sinds 15 februari 2008 volgt zij elke vrijdag de cursus Maatschappelijke Oriëntatie te Gent. De les duurt de hele dag. (stuk 16). Ook verzoekster is dus overdag ook weinig aanwezig in de echtelijke woonst.

Gelet op het feit dat de echtgenoten actieve mensen zijn, hebben zij ook weinig of geen contact met de burens. Zij hebben wel contact met de partner van hun rechter buur zijnde R. (GSM nummer ...).

De wijkagent heeft in de tweede week van februari op 3 precieze momenten een huisbezoek bij verzoekster en haar echtgenoot uitgevoerd, m.n. op vrijdag 8 februari 2008 om 11u30, op maandag 11 februari 2008 om 15u30 en op donderdag 14 februari 2008 om 20u00. De eerste twee momenten waren geen beide echtgenoten thuis. Op dondag 14 februari 2008 om 20u00 was verzoekster thuis. Zij was de kledij van partijen aan het wassen. Zij heeft de wijkagent meegedeeld dat haar echtgenoot tegen 21u00 thuis zou komen.

De wijkagent is niet blijven wachten en is evenmin om 21u00 opnieuw langs geweest om dit gegeven te verifiëren.

Vervolgens is de heer B. op zaterdag 16 februari 2008 zelf naar het politiekantoor te Z. gegaan teneinde te informeren naar de reden van het bezoek op donderdag 14 februari 2008. De wijkagent was echter niet aanwezig en de andere politieagenten konden hem bijgevolg niet helpen, er werd wel een bericht nagelaten.

De heer B. heeft vervolgens ook per mail dd 19 februari 2008 contact opgenomen met de wijkagent (stuk 17). Deze laatste heeft echter deze mail nooit beantwoord.

Verzoekster en haar echtgenote begrijpen niet waar de stelling vandaan komt dat zij slechts aanwezig zouden zijn wanneer het bezoek wordt aangekondigd, nu er geen enkel aangekondigd bezoek heeft plaatsgevonden.

Om uit de afwezigheid op drie precieze momenten van de heer B., waarvan eerder werd vastgesteld dat hij op het adres in kwestie woonachtig is, af te leiden dat er geen relatie bestaat tussen de heer B. en verzoekster, zijn echtgenote, die wel in de woning aanwezig was, is een manifeste beoordelingsfout. Het is duidelijk dat bij het onderzoek alleen werd gefocust op negatieve elementen, m.n. de afwezigheden en dat niet gezocht werd naar positieve elementen, die het bewijs van hun samenwonen of de echtheid van hun relatie kunnen uitmaken.

De verwerende partij heeft het op geen enkel moment nodig gevonden om bijkomende inlichtingen in te winnen of bijkomende informatie te vragen. Op het aanbod van verzoekende partij en haar echtgenoot om bijkomende informatie of inlichtingen te verschaffen werd op geen enkel moment ingegaan.

Van verzoekster en haar echtgenoot kan toch niet worden verwacht dat zij hun echtelijke woonst niet verlaten in afwachting van een bezoek van de wijkagent.

Er werd eerder vastgesteld dat de heer B. woonachtig is op het adres, (...). Verzoekster werd om 20u00 bij een onaangekondigd bezoek aangetroffen in de echtelijke woonst.

De motivering van de aangevochten beslissing is aangetast door een beoordelingsfout en is minstens kennelijk onredelijk nu uit de aangevoerde feiten duidelijk blijkt dat verzoekster en de heer B. wel samen een huishouding, minstens een gezinscel vormen.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.»

2.2.2. In haar nota repliceert verwerende partij dat wat betreft de vermeende schending van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen het middel onontvankelijk is vermits verzoekster in gebrek blijft aan te duiden welke artikelen van deze wet en dit KB zij geschonden acht. Ook bij de vermeende schending van het beginsel van behoorlijk bestuur laat verzoekster na aan te geven welk aspect van dit veelzijdig beginsel zij precies geschonden acht. Verwerende partij meent verder dat de bestreden beslissing deugdelijk en afdoende werd gemotiveerd omdat de gemachtigde van de minister antwoordde op al de argumenten die verzoekster in haar schrijven van 18 oktober 2006 aanhaalde. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat de gemachtigde zorgvuldig te werk is gegaan. Verzoekster blijft volgens verwerende partij in gebreke nader te verduidelijken welke beweerdelijke pogingen zij dan wel zou hebben ondernomen om het positieve bewijs te leveren dat zij effectief samen met haar echtgenoot op het aangeduide adres woont. De vage en naakte beweringen die verzoekster in haar verzoekschrift uiteenzet zijn daarenboven volstrekt in tegenspraak met de stukken van het administratief dossier. Verwerende partij is dus van oordeel dat verzoeksters vage beschouwingen feitelijke en juridische grondslag missen en dat ze geen afbreuk kunnen doen aan de bestreden beslissing.

2.2.3. In haar repliekmemoire stelt verzoekster dat de juridische motivering bij de bestreden beslissing ontbreekt vermits verwerende partij niet heeft aangegeven op welke wettelijke bepaling zij zich steunt om haar aanvraag om recht op verblijf langer dan drie maanden af te wijzen. Vermits verwerende partij volgens verzoekster nalaat aan te duiden op welke bepalingen zij zich bij de weigeringsbeslissing steunt, kan verzoekster uiteraard ook niet aanduiden welk artikel van de Vreemdelingenwet of van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen zij geschonden acht. Verzoekster houdt in haar repliekmemoire verder voor dat ze de stukken die ze nu bijbrengt en die de effectieve samenwoning tussen haar en haar echtgenoot staven, reeds overmaakte in de eerste procedure zodat de gemachtigde van de minister moet geacht worden in het bezit te zijn geweest van alle stukken die in huidige procedure worden aangewend bij het nemen van de beslissing zodat de Raad wel degelijk rekening kan houden met deze stukken. Bovendien merkt verzoekster op dat het begrip gezamenlijke vestiging niet de verplichting inhoudt om samen te wonen of permanent een gemeenschappelijk leven te leiden. Uit de subjectieve gegevens van het samenwoningverslag kan volgens verzoekster niet afgeleid worden dat er tussen verzoekster en haar echtgenoot geen effectief echtelijke relatie bestaat.

2.2.4. In een tweede onderdeel van het enig middel voert verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Bij deze beoordeling behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling van de in casu voorhanden zijnde gegevens in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. In de uitoefening van zijn wettelijk toezicht is de Raad enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De Raad stelt vast dat aan verzoekster een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend gesteund op artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen. Deze bepaling geeft aan de Minister of zijn gemachtigde de mogelijkheid de aanvraag tot verblijf van meer dan drie maanden te weigeren indien de voorwaarden daartoe niet vervuld zijn.

In casu nam de gemachtigde van de Minister een weigeringsbeslissing omdat uit het relatieveverslag van 24 september 2007 van de politie van Z. blijkt dat er van een relatie tussen beide echtelieden geen sprake is.

Verzoekster houdt voor dat zij wel degelijk met haar echtgenoot op het opgegeven adres samenwoont maar dat haar echtgenoot nooit werd aangetroffen vermits hij via S. bij (...), Nederland is tewerkgesteld. Hij werkt er van maandag tot en met donderdag van 8u00 tot 16u30 en op vrijdag van 8u00 tot 12u00. Daarnaast werkt de echtgenoot van verzoekster nog mee in het familiebedrijf van verzoekster. De echtgenoot van verzoekster vertrekt in de week elke morgen om 5u00 en komt meestal pas thuis om 21u00. Volgens verzoekster hield verwerende partij ten onrechte geen rekening met de werkzaamheden van haar echtgenoot en evenmin met het feit dat zij op maandag-, dinsdag-, woensdag- en donderdagvoormiddag lessen Nederlands volgt en elke vrijdag een cursus maatschappelijke Oriëntatie te Gent volgt. Verzoekster stelt verder in haar verzoekschrift dat zij en haar echtgenoot verscheidene pogingen hebben ondernomen om het positieve bewijs te leveren dat zij effectief op het aangeduide adres wonen minstens dat er tussen hen sprake is van een reële, echtelijke band. Verzoekster houdt in haar verzoekschrift voor dat haar echtgenoot op zaterdag 16 februari 2008 zelf naar het politiekantoor van Zomergem is gegaan om te informeren naar de reden van het bezoek van de wijkagent op 14 februari 2008. Op 19 februari 2008 stuurde de echtgenoot van verzoekster eveneens een mail naar de wijkagent. Hierop kwam geen reactie.

Verzoeker meent dus dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid bij het nemen van de beslissing een foute beoordeling maakte en geen rekening hield met het volledige dossier.

De door verzoekster aangehaalde gegevens bevinden zich inderdaad in het administratief dossier. Het verzoekschrift naar aanleiding van de vorige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is opgenomen in het administratief dossier, zodat verwerende partij met deze gegevens rekening kon houden.

Bij arrest nr. 12.529 van 13 juni 2008 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van 20 februari 2008 tot weigering van vestiging. Verwerende partij heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State, zodat voormeld vernietigingsarrest definitief is. Een vernietigde beslissing wordt geacht nooit getroffen geweest te zijn. Het bestuur dient na een vernietigingsarrest de zaak te hernemen na het indienen van de vestigingsaanvraag maar voor het onderzoek ervan. Wanneer het bestuur verplicht is een beslissing te treffen binnen een wettelijk voorziene termijn van vijf maanden en de wet gevolgen verbindt aan het verstrijken van deze termijn (zoals in casu voorzien in artikel 52, §

4, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit) en de beslissing die destijds binnen de voorziene termijn getroffen werd, vernietigd wordt door de Raad, beschikt het bestuur opnieuw over de volle termijn van vijf maanden om een nieuwe beslissing te treffen (cfr. RvS 30 oktober 1997, nr. 69.293; RvS 5 november 1997, nr. 39.471; RvS 29 januari 1998, nr. 71.396; RvS 11 juni 1998, nr. 74.260; RvS 3 mei 2001, nr. 95.155; RvS 17 mei 2001, nr. 95.574; RvS 19 januari 2006, nr. 153.939; Cass., 4 april 2002, A.R. C000457; LUST, J., *“Wanneer kan de overheid, na de vernietiging van een beslissing die binnen een vervaltermijn moet worden (en is) genomen, een nieuwe beslissing nemen?”*, noot onder RvS 24 april 1996, Van Rompuy, nr. 59.125, T.Gem., 1997, 102-107 en LUST, J., *“De gevolgen van de schorsing en vernietiging van benoemingen en bevorderingen door de Raad van State”*, in OPDEBEEK, I., (ed.), *Benoemingen, bevorderingen en Raad van State*, Brugge, Die Keure, 1997, 107-151). Deze volle termijn van vijf maanden moet het bestuur toelaten om een beslissing te nemen waarbij de initiële aanvraag wordt voldaan, rekening houdend met het motief van het vernietigingsarrest.

Door het vernietigingsarrest van de Raad wordt de vernietigde beslissing geacht nooit getroffen geweest te zijn. Dit betekent niet dat het bestuur een positieve beslissing dient te treffen aangaande de vestigingsaanvraag van verzoekster. Het bestuur verliest zijn discretio-naire bevoegdheid in deze niet, maar is in het geval het ervoor opteert een nieuwe beslissing te treffen aangaande de oorspronkelijke vestigingsaanvraag, verplicht rekening te houden met het motief van het vernietigingsarrest. In casu was de vernietigingsgrond de onmogelijkheid van wettigheidscontrole door de Raad op de bestreden beslissing wegens het niet indienen van een administratief dossier. Een nieuwe beslissing kon in casu worden getroffen op basis van dezelfde of andere motieven. Deze motieven kunnen reeds bestaan hebben ten tijde van de vernietigde beslissing, maar ze kunnen ook worden ontleend aan een wijziging in de feitelijke omstandigheden sindsdien (cfr. LUST, J., *“De gevolgen van de schorsing en vernietiging van benoemingen en bevorderingen door de Raad van State”*, in OPDEBEEK, I., (ed.), *Benoemingen, bevorderingen en Raad van State*, Brugge, Die Keure, 1997, p.126; DE SOMERE, P., *L'exécution des décisions du juge administratif. Rapport belge*, A.P.T. 2005, afl. 1, pp.4-5).

Bijgevolg kon de gemachtigde van de minister rekening houden met “nieuwe” stukken die zich in het administratief dossier bevinden, namelijk het verzoekschrift met bijlagen van verzoekster dat zij heeft ingediend naar aanleiding van haar beroep tegen de eerste beslissing houdende weigering van vestiging. Uit deze nieuwe stukken blijkt dat verzoekster een omstandige uitleg verschaft waarom zij en haar echtgenoot overdag niet aan te treffen zijn en dat haar echtgenoot zich op zaterdag 19 februari 2008 heeft aangeboden bij het politiekantoor en bij afwezigheid van de wijkagent een e-mail naar hem heeft gestuurd.

Na grondige lezing van het uitgebreide administratief dossier stelt de Raad vast dat er inderdaad sprake is van een schending van de motiveringsplicht. Uit het dossier blijkt immers dat de echtgenoot van verzoekster inderdaad op 19 februari 2008 een mail stuurde naar de wijkagent. Hierop is nooit enige reactie gekomen. Uit het dossier, meer bepaald het samenwoonstverslag van 18 februari 2008 blijkt bovendien dat er drie controles plaatsvonden tijdens de week waarvan 2 overdag, namelijk op vrijdag 8 februari 2008 om 11u30, op maandag 11 februari 2008 om 15u30 en op donderdag 14 februari 2008 om 20u00. Gelet op de werkzaamheden van de echtgenoot van verzoekster, de door verzoekster gevolgde cursussen, waarvan verwerende partij op de hoogte was, en de pogingen van de echtgenoot van verzoekster om contact op te nemen met de politie, is het kennelijk onredelijk om uit drie controles binnen een tijdspanne van één week af te leiden dat er van een relatie tussen verzoekster en haar echtgenoot geen sprake zou zijn. Het buurtonderzoek dat werd gevoerd doet hieraan in casu geen afbreuk.

Verzoekster roept dus terecht de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is gegrond.

Gezien de vernietiging dienen het eerste onderdeel van het tweede middel en het eerste middel niet nader te worden besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 19 juni 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en acht door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.